

آرتور شوپنهاور

جهان
همچون اراده و تصور

ترجمه از آلمانی به انگلیسی
ای.اف.جی.پین

ترجمه از انگلیسی به فارسی رضا ولی یاری

فهرست

۰	یادداشت مترجم
۱	یادداشت ناشر
۳	مقدمه‌ی مترجم انگلیسی
۹	دیباچه‌ی ویراست نخست
۱۴	دیباچه‌ی ویراست دوم
۲۳	دیباچه‌ی ویراست سوم

جلد اول

۲۷	دفتر اول جهان همچون تصور: منظر اول
۱۱۳	دفتر دوم جهان همچون اراده: منظر اول
۱۷۹	دفتر سوم جهان همچون تصور: منظر دوم
۲۷۱	دفتر چهارم جهان همچون اراده: منظر دوم
۴۰۳	ضمیمه نقد فلسفه‌ی کانتی

جلد دوم

دفتر اول	ضمایم دفتر اول از جلد اول / نیمه‌ی اول
	ضمایم دفتر اول از جلد اول / نیمه‌ی دوم
دفتر دوم	ضمایم دفتر دوم از جلد اول
دفتر سوم	ضمایم دفتر سوم از جلد اول
دفتر چهارم	ضمایم دفتر چهارم از جلد اول
	واژه‌نامه
	نمایه

یادداشت مترجم

باید اذعان کنم ایده‌ی ترجمه‌ی اثر اصلی شوپنهاور دام و سوسه‌انگیزی بود و قریب به دو سال کار دشوار و بی‌وقفه براین کتاب بیستون پیکر موجب چنان فرسایشی در جسم و جان من شده که اکنون حتی نوشتن این سطور نیز برایم قادری دشوار است.

شاید جهان همچون اراده و تصور می‌باشد خیلی پیش از این‌ها ترجمه می‌شد اما اکنون که این ترجمه در دسترس اهل فلسفه و خوانندگان علاقه‌مند قرار گرفته، امیدوارم زمینه و فرصتی به وجود آورد برای مطالعه و تحقیق گسترده‌تر در آرای این فیلسوف و نیز بازخوانی آثار فیلسفی که بیشترین تأثیر را بر شوپنهاور داشته، یعنی کانت، و همچنین فیلسفی که شوپنهاور بیشترین تأثیر را بر او داشته، یعنی نیچه.

خاتمه‌ی سخن، می‌خواهم از پیام یزدانجو صمیمانه تشکر و قدردانی کنم که زحمت ویرایش و مقابله‌ی متن حاضر با متن اصلی را بر عهده گرفت، و همچنین نشرمرکز که بدون تلاش و مساعدت ایشان ترجمه و انتشار این کتاب به صورتی که اکنون مشاهده می‌کنید هرگز برای من میسر نمی‌بود.

یادداشت ناشر

آرتور شوپنهاور (۱۸۶۰-۱۷۸۸)، فیلسوف بلندآوازه‌ی آلمانی، برای فارسی‌زبانان ناشناخته نیست. با این حال، و با وجود ترجمه‌ها و تأثیراتی از و در باب آثار و آرای این فیلسوف، به نظر می‌رسد در نبود ترجمه‌هایی از آثار اصلی اش به زبان ما، شناخت ایرانیان از او بیشتر به معنای آشنایی اجمالی با برخی از ایده‌های وی بوده، ایده‌هایی در باب تاریخ تفکر، طبیعت بیرونی و طبیعت بشری، جهان، اراده ... و در کل عمومیاتی از این دست — که آن هم عمدتاً از طریق تذکارها یا تأثیرپذیری‌های دیگر متفسکران، به‌ویژه نیچه، مطرح بوده. اکنون که، با گذشت نزدیک به دو قرن انتشار اولین ویراست جهان همچون اراده و تصور، مطرح‌ترین اثر شوپنهاور، ترجمه‌ی فارسی آن در اختیار خوانندگان قرار می‌گیرد، امید می‌رود این مجالی برای فهم بهتر و بیشتر آرای او از راه مواجهه‌ای مستقیم با مهم‌ترین متن اش باشد.

گفتن ندارد که، همچون هر متفسک دیگر، شوپنهاور هم از منظر زمان و مکان خود به تفکر می‌پرداخت و از این رو کم و بیش زندگی در زمانه‌ی خود را در اندیشه ورزی اش به نمایش می‌گذاشت. اما، گذشته از محتوای محدود و شاید منسخ برخی ملاحظات علمی یا عقیدتی، بی‌گمان بسیاری از باورهای بنیادین اش، به‌ویژه به عنوان مکتوباتی در یکی از مهم‌ترین دوره‌های تاریخ تفکر، همچنان در خور اعتنا و شایان تأمل می‌نماید. از این رو، از خواننده انتظار می‌رود با دقت و جدیتی که نویسنده خود در جای جای کتاب اش از آن سخن گفته با این متن مرجع مواجه شده، متن را همواره در بستر تاریخی و فرامتنی آن فهم کند.

جهان همچون اراده و تصور بر اساس ترجمه‌ی انگلیسی اثر، که از روی آخرین ویراست آلمانی انجام گرفته، به فارسی درآمده. فرض عام این است که، ترجمه‌ی هر اثر از زبان اصلی بهتر می‌تواند مترجم را به درک و انتقال نکات دشوار و ناهموار نایل کند، دستاوردهایی که در ترجمه‌های مبتنی بر زیان غیراصلی احتمالاً از کف می‌رود؛ با این حال، و در این مورد خاص، به نظر می‌رسد مبنای قرار دادن ترجمه‌ی انگلیسی تا حدودی توائسته باشد آن معايب مفروض را با مزاياي مکمل جبران کند، مزايايی که مهم‌ترین شان البته تشریح و تفسیر مشکلات متنی و توضیح و ترجمه‌ی انبوه عبارات و

اصطلاحات غیرآلمانی است که مؤلف در متن خود آورده – این گره‌گشایی‌ها، در راستای درک دقیق اثر، برای مترجم فارسی و در نتیجه مخاطب او اهمیتی حیاتی دارد. با این حال، از هر منظر و با هر تجربه‌ای، ترجمه‌ی اثری در این حجم و هیبت، که نویسنده در آن به هفت زبان آلمانی، یونانی، لاتین، فرانسه، انگلیسی، ایتالیایی، و اسپانیایی ادای مطلب کرده، نمی‌تواند ابتدا به ساکن عاری از اشکال انگاشته شود؛ از این‌رو، تحریربری‌ی نشر مرکز تلاش خود را به برطرف کردن اشکالات و ارائه‌ی متنی منفع معطوف کرده، ترجمه را ویرایش کرده و با مقابله‌ی کامل متن توضیحاتی افزون بر آن‌چه مترجم آورده به متن افزوده است (پانوشت‌های مترجم انگلیسی با علامت م.ا، پانوشت‌های مترجم فارسی با علامت م.، و پانوشت‌های ویراستار با علامت و. مشخص شده، پانوشت‌های نویسنده هم طبعاً بدون علامت آمده‌اند). با این‌همه، بدیهی است که، ویرایش متن فارسی مقید به انجام اصلاحات معنایی و مفهومی و برطرف کردن کاستی‌های صوری آن بوده، نوع نثر و بیان همچنان از آن مترجم است.

نشر مرکز

مقدمه‌ی مترجم انگلیسی

آرتور شوپنهاور به سال ۱۷۸۸ در دانتزیگ دیده به جهان گشود. پدرش بازرگانی موفق و بسیار مستقل با تمایلات فرهنگی گسترشده، و مادرش زنی با توانایی‌های فکری قابل ملاحظه و از نویسنده‌گان بنام روزگار خود بود. پسر در همان کودکی خصوصیات ذهنی چشم‌گیری از خود نشان داد، و به‌زودی به مطالعه‌ی متمرکز و مستمر ادبیات باستان، علوم تجربی، و فلسفه، در دانشگاه‌های گوتینگن و برلین، روآورد. در ۱۸۱۳ نخستین کتاب خود، یعنی در باب ریشه‌ی چهارگان اصل دلیل کافی را به رشته‌ی تحریر درآورد که نظریه‌ی موجود در آن مدرک دکترای فلسفه‌ی دانشگاه بینا را برای او به ارمغان آورد، و وی در آن به شرح معرفت‌شناسی خود پرداخته، که برآموزه‌ی کانتی ایدئالیته‌ی زمان، مکان، و مقولات استوار بود.

شوپنهاور از ۱۸۱۴ تا ۱۸۱۸ را در درسدن گذراند، یعنی جایی که نبوغ خلاق وی به بار نشست و اثری فلسفی پدید آورد که به دلیل عمق و وسعت اندیشه و نیز به خاطر وضوح و درخشندگی سبک‌اش، برای مردی به آن جوانی، دستاوردی بی‌نظیر به حساب می‌آمد. جالب این که وی، در خلال چهل سال بعدی که پس از انتشار کتاب اش زنده بود، هرگز لازم ندید ایده‌ی بنیادین این اثر را اصلاح یا به نحوی دیگر مطرح کند. او نیز همچون افلاطون عمیقاً تحت تأثیر حیرتی بود که آدمیان را وادار به فلسفیدن می‌کند؛ وی به طور غریزی جهان را با چشم عینی متفکری به راستی اصیل می‌نگریست. در جوانی شروع به یادداشت‌برداری‌هایی کرد که همواره در طول عمر خود ایده‌هایی را که به ذهن اش می‌رسید در آن‌ها ثبت می‌کرد. از این‌رو، تمامی این یادداشت‌ها از برداشت بنیادین اصیلی بر می‌آمدند که کل ساختار فلسفی وی حول آن بنا شده بود.

در ۱۸۴۴ ویراست دومی از این اثر بزرگ در دو جلد انتشار یافت، که جلد اول آن در واقع چاپ مجدد ویراست نخست ۱۸۱۹ بود، حال آن که جلد دوم، حاوی پنجاه فصل، مباحث تکمیلی در مورد جلد اول بود. وسعت دایرة‌المعارف وار این مجلد الحاقی نشان از عمق و پختگی اندیشه‌ی شوپنهاور دارد، و آن را به عنوان یکی از برجسته‌ترین آثار در سرتاسر قلمرو ادبیات فلسفی متمایز می‌سازد. این ویراست دوم نیز همچون ویراست اول با کم توجهی و حتی بی توجهی محافل علمی روبرو شد،